

‘Kijk, ik ben er nog’

Wat is uw vroegste herinnering?

Een heel warme, zonnige dag aan zee, ik denk dat ik drie of vier jaar ben en ik zit in het zand een putje te graven. Ik wil er graag zeewater in doen en vraag aan mijn vader of dat mag, maar hij zegt dat ik het aan de redder moet vragen. Dat doe ik en het mag, als ik maar niet te veel water neem ...

Wanneer was u het gelukkigst?

Bij de geboorte van Marius, omdat het mijn eerste kleinzoon en een moeilijke bevalling was. Ik was erbij en zag het voor het eerst gebeuren.

Wat is uw grootste angst?

Mijn gehoor helemaal verliezen. En dat de kinderen of kleinkinderen iets zou overkomen.

Wat is uw onhebbelijkste karaktertrek?

Makkelijk afgeleid worden en daardoor honderd dingen tegelijk doen, wat meestal tot chaotische toestanden leidt.

Wat was uw beschamendste moment?

Biechten dat mijn vader soms vuile moppen vertelde.

Kent u een gedicht uit het hoofd of een passage uit een boek?

‘Op een zomermorgen om halfvijf, toen de zon prachtig opkwam, is hij van de Waalbrug gestapt. Springen kon je het niet noemen, had de wachter gezegd, hij was eraf gestapt. De rivier is sedert naar het Westen blijven stromen en de mensen zijn blijven voorttobben.’ (Uit *De uitvreter* van Nescio)

Wat is uw favoriete zintuig?

Zicht, onmiddellijk gevolgd door reuk.

Wat wou u later worden als kind?

Zangeres. Ik zong als klein meisje mijn broers en zussen in slaap.

Als u naar de toekomst kijkt, wat ziet u dan?

Mijn verleden is langer dan mijn toekomst. Alles mag, niets moet.

Wat maakt u ongelukkig?

Dat er bijna geen mussen meer te zien zijn in de tuin en dat de kleine bonte specht deze herfst niet is teruggekeerd.

Met welk deel van uw uiterlijk bent u het minst tevreden?

Mijn talrijke sproeten.

Wat is uw foutste guilty pleasure?

Te dikwijls naar het centrum van de stad wandelen om een heerlijke doppio te drinken.

‘Mijn verleden is langer dan mijn toekomst.

Alles mag, niets moet’

Wat bent u uw ouders verschuldigd?

Een huis vol muziek. Klassiek, veel opera, jazz, blues, rock en chanson. En alles door elkaar.

Wie mag aanschuiven aan uw droomdiner?

Mijn man, kinderen, kleinkinderen en schoonkinderen. En die paar vrienden die er nog zijn.

Wat was uw ergste job ooit?

Stagiaire in een bloemenwinkel, waar ik rouwkransen leerde te maken met zo goed als verwelkte bloemen, om te besparen.

Noem één ding dat de kwaliteit van uw leven zou verbeteren?

Weer beter kunnen horen.

Wat beschouwt u als uw grootste prestatie?

Mijn twee kinderen, ik ben samen met hen opgegroeid.

Wat is de belangrijkste les die het leven u geleerd heeft?

Maak er elke dag het beste van. Het is zo vlug voorbij.

Waar zou u het liefst zijn op dit moment?

In een huis in de Cevennen na een lange bergwandeling.

Wat is uw favoriete geur?

Versgemaaid gras, boerenjasmijn, lindebloesems en blauwe regen.

De liefde, hoe voelt dat?

Thuiskomen.

Hoe komt u tot rust?

Met een boek, thuis op de bank naast de vijver, het liefst in de zon.

Wanneer hebt u voor het laatst gehuild, en waarom?

Toen ik vernam dat Titus, onze 18 jaar oude kater, terminaal was. En dat we afscheid van hem moesten nemen.

Wat is het dichtste dat u ooit bij de dood geweest bent?

Een auto-ongeval op de terugweg van een tournee met *Mistero buffo* in Londerzeel. En tien jaar geleden, toen men mij vertelde dat ik kanker had. Maar ik ben er nog.

Wat houdt u wakker 's nachts?

Hoe de toekomst er zal uitzien voor mijn kleinkinderen.

Welke song mogen ze spelen op uw begrafenis?

‘Der Tod und das Mädchen’ van Schubert, ‘Schlummert ein, ihr matten Augen’ van Bach en ‘Blind Willie McTell’ van Bob Dylan.

Hoe wilt u herinnerd worden?

Als een lieve oma, die slaapliedjes zong.

Vera Coomans is de zangeres van Madou, dat na 40 jaar een comeback maakt met de song ‘Ronquières’.

